

Motion till riksdagen 2022/23:2247

av **Alireza Akhondi och Martin Ådahl (båda C)**

Iran

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppmana regeringen att terrorklassa det iranska revolutionsgardet (IRGC) precis som Tyskland och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppmana regeringen att verka för att fler iranska underrättelseagenter verksamma utifrån iranska ambassader inom EU ska utvisas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör ta initiativ att tillsammans med andra EU-länder undersöka möjligheterna att utvisa iranska nära släktingar till maktavare som är ansvariga för människorättsbrotten i Iran och som lever lyxliv i europeiska länder på det iranska folkets bekostnad, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att sanktionerna mot Iran ska skärpas ytterligare, med stopp för nya europeiska investeringar i Iran till dess regimens våldsvåg mot den egna befolkningen upphört, och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att EU inför hårdast möjliga sanktioner mot iranska maktavare och att deras personliga förmögenheter beslagtogs, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Torsdagen den 1 februari 1979 landade en chartrad Boeing 747 på Teherans internationella flygplats, Mehrabad. Drygt 120 journalister från olika länder var medpassagerare i planet som några timmar tidigare hade lämnat Charles de Gaulle-flygplatsen i Paris. Journalisternas uppgift var att följa och rapportera om den man som hela världen följde med nyfikenhet - Ruhollah Khomeini.

Den här dagen definierar iransk nutidshistoria och har präglat det iranska samhället och händelseutvecklingen i hela Mellanöstern.

Khomeinis reaktionära syn på samhället, ringaktning av demokratiska principer och kvinnors rättigheter i det religiöst dominerade samhället har under de senaste 43 åren krävt tiotusentals dödsoffer. Utöver det miste miljoner iranska och irakiska soldater och civila livet i samband med Saddam Husseins anfallskrig mot Iran.

Efter några turbulenta år där Khomeini beordrade massavrättningar av anhängare till shahen, men även sympatisörer av politiska grupperingar, däribland Folkets Mujahedin och iranska kommuniströrelsen, etablerade mullorna total kontroll över alla sektorer av det iranska samhället. Bland annat genom att skapa två parallella arméer. Den ena, det beryktade revolutionsgardet som idag står för terrorhandlingar i Yemen, Syrien, Irak, Libanon och nu senast i Ukraina och den vanliga reguljära armén som kontrollerar andra viktiga delar av samhällskroppen. Dessutom har mullorna i Iran förvandlat ett av världens mest förmögna länder, sett till utbildningsnivå, mineraltillgångar och reserver av både naturgas och olja, till ett fattigt land med stora klassklyftor.

Det konstanta förtrycket av människor i vardagen, i synnerhet kvinnor och landets alla olika minoriteter, leder med jämna mellanrum till folkliga protester som alltid slås ner med maximal brutalitet, oftast med hjälp av importerade legoknektar från närliggande länder. Då och då skakar marken under fötterna på denna mördarregim när folket får nog, som t ex 2009 när en ung kvinna vid namn Neda Agha Soltan sköts i hjärtat under en fredlig demonstration. Hon blev då symbolen för den gröna revolution som skakade Iran under flera månader.

16 september 2022 var startskottet för en folklig revolt som har alla möjligheter att en gång för alla dra undan mattan för den islamistiska terrorregimen. Jina Mahsa Amini, en 22-årig kvinna från iranska Kurdistan, misshandlades till döds av den så kallade moralpolisen. Hennes "brott"? Hon bar inte den påtvingade slöjan såsom fundamentalisterna ville att hon skulle bära den. Sen dess har tusentals medborgare, unga som gamla, kvinnor som män, fallit offer för en brutalitet som i alla avseenden bryter mot internationella lagar och konventioner.

Det är nu dags att vi sätter ner foten och markerar att åren där vi genom diplomati och samtal trodde oss kunna påverka regimen i rätt riktning, är till ända. Det är nu vi måste ta till hårdhandskarna och visa det iranska folket att vi står bakom deras krav på frihet, jämlikhet och jämställdhet. Krav som regimen genom nedstängningar av internet försöker dölja och kväsa. Det är nu vi markerar att vi ser, hör och känner med alla de modiga kvinnor och män som med sina liv som insats demonstrerar på de iranska gatorna. Därför måste reaktionen vara kännbar och påtaglig och rikta sig mot de makthavare som är ansvariga för det människorättsvidriga våldet och förtrycket, vars familjer ofta åtnjuter ett privilegierat liv i Västeuropa på det iranska folkets bekostnad.

Alireza Akhondi (C)

Martin Ådahl (C)